Kraków, dnia 15 stycznia 1930 roku.

KRAKOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 2.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Dział urzędowy.

13.

Rozporządzenie porządkowe Wojewody Krakowskiego

z dnia 1 października 1929 r.

w sprawie automatów.

Na podstawie art. 108 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Każdy jakiegokolwiek rodzaju automat (handlowy, rozrywkowy, sportowy, reklamowy i t. p.) umieszczony w miejscu publicznem lub dostępnem dla publiczności winien być zaopatrzony w napis wskazujący firmę lub nazwisko oraz dokładny adres właściciela lub użytkowcy automatu. Napis winien być w sposób trwały zamieszczony na frontowej stronie automatu.

§ 2.

Na aparacie zepsutym lub wadliwie funkcjonującym winien właściciel lub użytkowca zamieścić na frontowej stronie aparatu w widocznem miejscu napis „zepsuty“ i zaopatrzyć aparat w urządzenie uniemożliwiające użycie go t. j. wrzucanie do niego monet.

§ 3.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej grzywną do 500 złotych lub aresztem do 14 dni albo obu temi karami łącznie.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia następującego po ogłoszeniu.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski.**

14.

Rozporządzenie Magistratu stoł. król. m. Krakowa

z dnia 7 stycznia 1930 r.

o obowiązku utrzymywania tablic pożarnych aparatów alarmowych.

Na zasadzie przepisu § 102 lit. d. Statutu dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 108 zarządza Magistrat co następuje:

§ 1. W sieni każdego domu w miejscu widocznem obowiązany jest właściciel realności utrzymywać tablicę, wedle wzoru ustanowionego przez Magistrat, z oznaczeniem najbliżej położonego alarmowego aparatu pożarnego.

§ 2. Właściciele (administratorzy) obowiązani są utrzymywać tablice te w należytym stanie, a w szczególności czysto i czytelnie.

§ 3. Tablic powyższych dostarczy i zarządzi przybicie ich w sieniach domów Gmina miasta Krakowa za zwrotem własnych kosztów.

Należytość za dostarczone tabliczki w kwocie 11 zł., obowiązani są uiścić właściciele (administratorzy) realności do rąk inkasenta, pod zagrożeniem egzekucji na majątku, w myśl przepisów art. 4. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342.

§ 4. Wszelkie ewentualne zmiany tablic, spowodowane koniecznością przeniesienia alarmowych aparatów pożarnych lub zmianą liczb orjentacyjnych domów poniesie Gmina miasta Krakowa.

§ 5. Winni niestosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą po myśli art. 17 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365 przy równoczesnem zastosowaniu przymusu bezpośredniego w razie czynienia przeszkód w umieszczaniu tablic, a to w myśl art. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia, a równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Magistratu z dnia 19 kwietnia 1916 L. I-D. 43871/916.

Prezydent miasta: w z. **Dr. Piotr Wielgus.**

15.

Komunikat Wojewody Krakowskiego

z dnia 10 stycznia 1930 r.

w sprawie nadania exequatur konsulowi honorowemu królestwa Danji Aleksandrowi Ciszewskiemu.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniem z dnia 5 sierpnia 1929 r. uznał Pana Aleksandra Ciszewskiego jaok konsula honorowego Królestwa Danji na obszar Województw: Śląskiego i Krakowskiego z siedzibą w Katowicach i jego listom komisyjnym udzielił exequatur, polecając zarazem władzom państwowym polskim użyczanie mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków.

Wojewoda: wz. **Mikosz.**

16.

Okólnik Wojewody Krakowskiego

z dnia 20 grudnia 1929 r.

skierowany do wszystkich P. P. Starostów powiatowych w obrębie Województwa w sprawie odbierania przez rodziny względnie gminy przynależności chorych nienadających się do leczenia w szpitalach i Zakładach dla umysłowo chorych.

Dyrektor Szpitala św. Łazarza w Krakowie i Dyrektor Zakładu dla umysłowo chorych w Kobierzynie na posiedzeniu Wydziału Towarzystwa opieki nad psychicznie chorymi podnieśli, że jednym z głównych powodów przepełnienia Oddziału VI Szpitala św. Łazarza i Zakładu dla umysłowo chorych w Kobierzynie jest niemożność szybkiego usuwania chorych, którzy nie nadają się do leczenia w szpitalu względnie Zakładzie dla umysłowo chorych.

Usuwanie chorych natrafia na trudności z tego powodu, że rodziny względnie gminy przynależności nie chcą ich odbierać i wogóle na wszelkie pisma Dyrekcji Szpitala św. Łazarza względnie Dyrekcji Zakładu w Kobierzynie nie odpowiadają.

W tym kierunku konieczna jest pomoc ze strony powiat. władzy administracji ogólnej, aby spowodować naczelników gmin (burmistrzów) do traktowania tego rodzaju pism Dyrekcji pomienionego szpitala względnie Zakładu jako bardzo pilnych, tak by bezzwłocznie odpowiadali na te pisma i skłonili rodzinę do odbioru chorego na miejscu w szpitalu względnie Zakładzie w terminie wyznaczonym, a w braku rodziny, która miałaby obowiązek utrzymania chorego, odebrała chorego w tym terminie gmina trwałej opieki, na której ciąży obowiązek utrzymania chorego, nieposiadającego ani majątku, ani osób obowiązanych do jego utrzymania, a to stosownie do postanowień art. 4 ustawy z 16 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 726.

Po upływie bowiem tego terminu chory będzie odstawiony do gminy na koszt rodziny względnie gminy trwałej opieki.

Zechcą przeto P. P. Starostowie zwrócić uwagę urzędów gminnych na tę okoliczność, a skoro Dyrekcja Szpitala św. Łazarza, względnie Dyrekcja Zakładu dla chorych umysłowo w Kobierzynie zwróci się o pomoc w tym kierunku, zechcą PP. Starostowie wydać stosowne zarządzenie, by żądaniu odnośnej Dyrekcji dotyczący Urząd gminny uczynił zadość jak najspieszniej przez pisemną odpowiedź i odebranie chorego w terminie wyznaczonym.

Proszę również PP. Starostów polecić Posterunkom Policji Państw., by te w granicach obowiązujących przepisów udzielały pomocy potrzebnej konwojentom pomienionych Dyrekcji przy odstawianiu chorych do gmin, a w szczególności gdyby rodzina względnie gmina trwałej opieki nie chciała odebrać od konwojenta chorego.

Skoro bowiem usuwanie chorych, nienadających się do leczenia, nie będzie odbywało się w sposób normalny, nie mogą tem samem być przyjmowani chorzy umysłowo, którzy bezwzględnie potrzebują opieki szpitalnej, względnie w Zakładzie dla umysłowo chorych, a to dla braku miejsca.

Sprawą poruszoną zechcą PP. Starostowie zainteresować się osobiście i przy sposobności roków urzędowych pouczyć stosownie naczelników gmin (burmistrów) o konieczności odbioru chorych ze szpitala św. Łazarza w Krakowie i Zakładu dla umysłowo chorych w Kobierzynie na żądanie Dyrekcji Szpitala wzgl. Zakładu.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski.**

17.

Obwieszczenie Tymczasowego Wydziału Samorządowego w likwidacji we Lwowie

z dnia 24 grudnia 1929 r.

o podwyższeniu wynagrodzenia strażników gminnych za konwój szupaśników kolejami, oraz należytości za wyżywienie szupaśników.

I). Ustanowione w obwieszczeniu Tymczasowego Wydziału Samorządowego z 18 listopada 1924. LW.: 31719/VI. wynagrodzenie strażników gminnych za konwój szupaśników kolejami podwyższa się na kwotę **6 zł. 50 gr. dziennie.**

To wynagrodzenie należy się za 24-godzinny okres czasu liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego aż do chwili powrotu do tegoż miejsca.

Natomiast jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowym konwojenta trwa **dłużej niż 24 godz.,** należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin — całe wynagrodzenie, o ile wynosi więcej, niż 6 godzin — połowa wynagrodzenia, jeżeli zaś pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa **krócej niż 24 godzin** ale dłużej niż 6 godzin, należy się połowa wynagrodzenia, zaś całe wynagrodzenie tylko w tym wypadku, gdy pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwający dłużej niż 6 godzin przypada na porę nocną między 21-ą a 6-ą godziną.

II). Ustanowioną w powołanem wyżej obwieszczeniu Tymczasowego Wydziału Samorządowego należytość za wyżywienie dzienne szupaśników podwyższa się na **65 groszy dziennie** od każdego szupaśnika.

III). Podwyżki powyższe obowiązują od 1 kwietnia 1929 r.

IV). Ustanowione w obwieszczeniu Tymczasowego Wydziału Samorządowego z 18 listopada 1924 r. LW: 31719/VI koszta reżyjne za opalanie i oświetlanie stacji szupasowych, pilnowanie szupaśników i wogóle załatwianie spraw szupasowych, dalej należyto-

ści za transport szupaśników wozem oraz za nadzór i eksportowanie szupaśników pozostają bez zmiany.

Wojewoda lwowski: **Gołuchowski.**
jako Przewodniczący Tymczasowego Wydziału Samorządowego w likwidacji.

18.

Orzeczenie Wojewody Krakowskiego

z dnia 30 grudnia 1929 r.

w sprawie uznania partji lasów w gminach: Witów, Stróża i Głogoczów za lasy ochronne.

Na podstawie art. 20 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) ogłaszam następujące orzeczenie:

Uznaję za las ochronny:

1) partję lasu położoną w gminie katastralnej Witów, powiat Nowy Targ, na parceli lkat. 6009, o powierzchni 0.0823 ha.;

2) partje lasu położone w gminie kat. Głogoczów powiat Myślenice, na parcelach lkat. 1499, 1500, 1501 i 1502/cz. o łącznej pow. 1.350 ha.;

3) partję lasu maj. gm. kat. miasta Myślenice, położone w gm. kat. Stróża na parceli lkat. 740 w dzielnicy II, a to:

zachod. część oddz. 6 na obszarze .	7.00 ha,.
płn. zach. część oddz. 1 na obszarze . .	6.00 ha,
płn. zach. część oddz. 2 na obszarze .	13.00 ha,
płn. wsch. część oddz. 5 b. na obszarze	10.00 ha,
północną część oddz. 5 a. na obszarze	15.00 ha,
oddział 8 a. na obszarze	18.24 ha,
oddział 4 na obszarze	5.85 ha,
na łącznej powierzchni	75.09 ha.

Zabraniam w tej części lasu prowadzenia zrębów czystych, karczowania pni i korzeni, grabienia ściółki, oraz paszenia inwentarza.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski.**

19.

Obwieszczenie Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego

z dnia 10 stycznia 1930 r.

w sprawie rozszerzenia stacji kolejowej Sierzsza Wodna.

Podaję do wiadomości, że polityczna komisja obchodowa w sprawie zamierzonego przez Dyrekcję Okręgową kolei Państw. w Krakowie rozszerzenia stacji kolejowej Siersza Wodna — odbędzie się dnia **4 lutego 1930** a rozpocznie się o godzinie 12 przedpołudniem. Punkt zborny komisji w Urzędzie Ruchu stacji kolejowej Siersza Wodna.

Projekt budowy wyłożony będzie stosownie do postanowienia § 3 względnie 18 rozp. minist. z 25 stycznia 1879 dz. u. p. Nr. 19 w Starostwie powiatowem w Chrzanowie począwszy od dnia 27 stycznia 1930 przez 8 dni do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw projektowi budowy można wnieść w ciągu powyższych dni 8 na ręce Starostwa w Chrzanowie lub przy komisji na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Za Wojewodę: **Dr. Styczeń.**

20.

Obwieszczenie Magistratu stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 7 grudnia 1929 r.

podające do publicznej wiadomości rozporz. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r., Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 582 ex 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych.

Na podstawie § 102 lit. a i h statutu stoł. król. m. Krakowa podaje się do publicznej wiadomości następujące Rozporządzenie Minstra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 582 ex 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych.

Na podstawie art. 8 pkt. a, b, c, d, e, g rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343), zarządza się co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia ogólne.

§ **1.** Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają:

1) Mąka, przeznaczona do spożycia przez ludzi;
2) wyroby mączne:
   a). pieczywo (chleb, bułki i t. p.);
   b) wyroby z ciasta (makarony i t. p.);
   c) wyroby cukiernicze (ciasta, ciastka, pączki, pierniki i t. p.;
3) miejsca wyrobu, przechowywania, sprzedaży mąki i wyrobów mącznych oraz przewóz mąki i wyrobów mącznych;
4) handel uliczny pieczywem i wyrobami cukierniczemi;
5) naczynia i przyrządy, używane przy wyrobie i sprzedaży mąki i wyrobów mącznych.

§ **2.** (1) Pod nazwą „mąka“ rozumie się produkt, otrzymany z ziarn zbożowych przez zmielenie.

(2) Pod nazwą „pieczywo“ rozumie się produkty, wytworzone z mąki z dodatkiem odpowiednich domieszek (woda, drożdże, zaczyny, sól, tłuszcze, jaja i t. d.) i poddane procesowi pieczenia.

(3) Pod nazwą „wyroby z ciasta“ rozumie się produkty, wytworzone z mąki, z dodatkiem wody (względnie jaj i soli) i poddane procesowi suszenia.

(4) Pod nazwą „wyroby cukiernicze“ rozumie się produkty o smaku przeważnie słodkim, wytworzone z mąki, z dodatkiem, poza wyszczególnionemi w ustępie 2 materjałami, innych materjałów odpowiednio do rodzaju wyrobów (proszki do pieczenia, mleko, miód, mak, owoce, przyprawy korzenne i t. p.) i poddane procesowi pieczenia lub smażenia.

§ **3.** Pieczywo, wyroby z ciasta oraz wyroby cukiernicze powinny być sporządzone z materjałów nienagannych co do jakości, w szczególności:

1) mąka, używana do tych celów, powinna być przed użyciem do wypieku dokładnie przesiana przez odpowiednie sita;

2) woda do rozczyniania ciasta, do zwilżania pieczywa i t. p. powinna być bezwzględnie czysta i odpowiadać warunkom, wymaganym dla dobrej wody do picia dla ludzi;

3) drożdże, zaczyny powinny mieć własności prawidłowe; proszki do pieczenia nie mogą zawierać substancyj szkodliwych dla zdrowia (kwas szczawiowy, sole glinu, siarczany, nierozpuszczalne fosforany itp);

4) sól powinna być gatunku, właściwego do spożycia dla ludzi; niedopuszczalna do tych celów jest sól tak zwana „bydlęca“ i wszelka skażona;

5) masło, tłuszcze, barwniki powinny odpowiadać obowiązującym przepisom;

6) środki zapachowe oraz wszelkie inne domieszki powinny być całkowicie nieszkodliwe dla zdrowia i mieć własności prawidłowe.

§ **4.** (1) Pieczywo powinno być dobrze wyrośnięte, dobrze wypieczone, pulchne, na przekroju porowate, bez zakalca, bez pustych przestrzeni pomiędzy skórką i ośrodkiem; pieczywo nie może zawierać ciał obcych, niewyrobionych części ciasta, nieroztartej soli, grudek mąki.

(2) Pieczywo wagi $^1/_2$ kg. i więcej powinno być oznaczone nazwą, odpowiadającą rodzajowi mąki, z której zostało wytworzone, uwidocznioną na kartach z firmą i adresem wytwórni. O ile pieczywo jest wypiekane z mieszanin mąki różnego rodzaju, powinno to być uwidocznione na tych kartkach. Kartki te należy umieszczać na bochenkach przed wstawieniem ciasta do pieca. Nalepianie kartek tych po wypieku jest wzbronione.

(3) Chleb powinien być wypiekany w bochenkach wagi $^1/_2$, 1, 2 kg. Ubytek na wadze wynosić może w chlebie świeżym najwyżej 3%, w czerstwym najwyżej 5%.

§ **5.** (1) Wyroby z ciasta (makarony, kluski, zacierki i t. p.) powinny być wytworzone z mąki pszennej. Wyroby te nie mogą być zepsute, stęchłe, spleśniałe, kwaśne.

(2) Wyroby z ciasta, oznaczone jako „jajeczne“ lub na „jajkach“ powinny zawierać conajmniej 45 gr. substancji jajecznej (1 jajko) na kilogram mąki.

(3) Na skrzyniach i paczkach, zawierających wyroby z ciasta, oraz na opakowaniu tych wyrobów powinna być umieszczona nazwa wytwórni, jej adres oraz data wyprodukowania wyrobu.

(4) O ile wyroby będą sztucznie zabarwnione, należy obok tej nazwy umieścić wyraźny, rzucający się w oczy napis „barwione“.

§ **6.** Wyroby cukiernicze (ciasta, ciastka, pączki, pierniki, herbatniki i t. p.), których oznaczenie (np. strucla migdałowa, strucla makowa, piernik miodowy i t. p.) wskazuje, że w skład ich wchodzą czy to jaja, czy mleko, czy masło, czy miód lub t. p., powinny w istocie zawierać materjały, oznaczone w nazwie. Przepisy § 5 ust. 1 zdanie drugie mają tu odpowiednie zastosowanie.

§ **7.** Zabrania się:

1) wprowadzania w obieg oraz używania do wyrobu pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych mąki: zepsutej, gorzkiej, stęchłej, spleśniałej kwaśnej, barwionej, sfałszowanej lub z domieszkami niedopuszczalnemi, zanieczyszczonej pasorzytami, piaskiem, plewami, kąkolem i t. p., oraz sporyszem;

2) dodawania do mąki związków chemicznych: a) w celu poprawy złego wyglądu lub podniesienia stopnia wypiekalności mąki, b) w celu zwiększenia wagi mąki;

3) bielenia mąki z pomocą: kwasu siarkawego, kwasu azotowego, chloru; wprowadzanie w obieg i stosowanie do wyrobów mącznych mąki bielonej jest dopuszczalne jedynie przy stosowaniu metod bielenia, gwarantujących całkowicie nieszkodliwość tej mąki dla zdrowia i pod warunkiem uwidocznienia sposobu bielenia mąki na jej opakowaniu;

4) posypywanie desek i form do ciasta zmiotkami mącznemi oraz sproszkowanemi związkami chemicznemi.

§ **8.** Zabrania się wprowadzania w obieg:

1) pieczywa zanieczyszczonego, z ośrodkiem lepkim, spleśniałym, ciągnącym się w nitki(obecność bacilli mesenterici);

2) chleba z zawartością wilgoci powyżej 42% i wykazującego kwasowość powyżej 8-o.

§ **9.** (1) Wszystkie pomieszczenia wytwórni pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych powinny być utrzymywane w dokładnej czystości. W szczególności: ściany powinny być bielone lub malowane jasną farbą olejną. Podłogi powinny być myte codziennie po skończonej pracy; zamiatanie na sucho jest niedopuszczalne. Śmiecie, zmiotki mączne i inne odpadki powinny być codziennie usuwane.

(2) We wszystkich pomieszczeniach powinny być spluwaczki wodne, codziennie opróżniane i myte. W izbie do rozczyniania ciasta powinna być umywalnia z wodą bieżącą, mydło, ręcznik i szczotka do mycia rąk.

(3) Wszystkie pomieszczenia powinny być dokładnie przewietrzane przynajmniej raz na dzień.

(4) Lampy przy oświetleniu naftowem powinny być umieszczone tak, by nie powodowały zanieczyszczeń.

(5) Lokal powinien być wolny od myszy, szczurów, robactwa i t. p. W razie ich pojawienia się należy je wytępić szybko i radykalnie z zastosowaniem wszelkich ostrożności przy używaniu środków, szkodliwych dla zdrowia ludzkiego.

§ 10. (1) Do czynności, związanych z wyrobem, pakowaniem, przewozem i sprzedażą mąki i wyrobów mącznych, nie mogą być dopuszczone osoby, dotknięte ostrą chorobą zakaźną lub gruźlicą w postaci niebezpiecznej dla otoczenia, chorobą skórną zaraźliwą lub wzbudzającą wstręt oraz osoby, stykające się z zakaźnie chorymi.

(2) W razie wystąpienia choroby zakaźnej oraz stwierdzenia lub uzasadnienia podejrzenia o nosicielstwo zarazków u osób zatrudnionych czynnościami przy mące i wyrobach mącznych, właściciel przedsiębiorstwa jest obowiązany usunąć te osoby od pełnienia powierzonych im czynności.

(3) Pracownicy przed rozpoczęciem pracy powinni obmyć się natryskiem (§ 18 ust. b), względnie umyć ręce, oczyścić paznogcie i przebrać się w białe fartuchy, białe czapki i pantofle, a podczas pracy przestrzegać wzorowej czystości.

ROZDZIAŁ II.

Wytwórnie mąki oraz jej przewóz i sprzedaż.

§ 11. (1) Pomieszczenia, w których odbywa się przemiał ziarna na mąkę (młyny), powinny być utrzymywane w czystości, w szczególności zabezpieczone przed pasorzytami, molami mącznemi oraz przed szkodnikami, jak myszy, szczury.

(2) Składy mąki powinny być suche, przewiewne, należycie przewietrzane, utrzymywane w czystości, wolne od pasorzytów, owadów oraz zwierząt, mogących mąkę zanieczyścić lub zakazić. Worki z mąką powinny być umieszczane na legarach (podstawach).

§ 12. Mąka, przeznaczona do obiegu, powinna być ładowana do worków czystych, oczyszczonych w młynach, przewożona na wozach, utrzymywanych w czystości i zabezpieczona w czasie transportu przed wilgocią. Worki powinny być opatrzone plombą i etykietą z napisem nazwy młyna, gatunku mąki oraz ustalonego typu względnie procentowości przemiału mąki.

§ 13. Zabrania się siadania i leżenia na workach z mąką oraz przewożenia na wozach z workami mąki osób chorych, zwierząt, szmat, odpadków i wszelkich materjałów, mogących mąkę zanieczyścić, zakazić lub nadać jej nienormalny zapach.

§ 14. W handlu detalicznym mąka powinna być umieszczona zdala od wszelkich artykułów żywności, wydzielających woń specyficzną (śledzie, sery, itp.). Nabieranie mąki powinno odbywać się z pomocą specjalnych szufli. Torebki do mąki powinny być zrobione z papieru czystego; używanie do tego celu makulatury jest wzbronione.

ROZDZIAŁ III.

Wytwórnie wyrobów mącznych.

§ 15. (1) Wytwórnie pieczywa (piekarnie) w osiedlach, mających na całym obszarze urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, mogą się mieścić tylko w lokalach, połączonych z siecią wodociągową i kanalizacyjną.

(2) W osiedlach, mających urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne nie na całym obszarze, lub nie mających tych urządzeń, wytwórnie te mogą się mieścić tylko w lokalach, zaopatrzonych w wodę, uznaną za zdatną do picia, i w miejscowe urządzenia do usuwania nieczystości.

(3) Woda, używana do wyrobu pieczywa w wytwórniach nieskanalizowanych, musi być badana nie rzadziej, niż raz na rok.

§ 16. (1) Wytwórnie pieczywa nie mogą mieścić się w suterenach. Wytwórnie, mieszczące się w lokalach skanalizowanych, muszą być położone w odległości conajmniej 5 metrów od stajen, obór, chlewów, gnojowisk, śmietników i ustępów ogólnych; w lokalach nieskanalizowanych — w odległości conajmniej 10 metrów od tych miejsc.

(2) O ile na danej nieruchomości lokal, przeznaczony na wytwórnię pieczywa, przylega do ustępu, położonego na nieruchomości sąsiedniej, lokal ten powinien być izolowany z pomocą dodatkowej ściany izolacyjnej wewnętrznej, odległej od istniejącej ściany conajmniej na 30 cm.

§ 17. (1) Lokal wytwórni pieczywa powinien składać się z pomieszczeń na:

a) rozczynianie ciasta,
b) wypiek chleba (bułek),
c) skład mąki,
d) skład pieczywa,
e) ubieralnię,
f) natryski.

(2) Ponadto w piekarniach powinno być przeznaczone oddzielne pomieszczenie dla chłodzenia przed wypiekiem wyrobów z mąki pszennej.

(3) Zabrania się wynoszenia na podwórze ciasta wyrobionego w celu chłodzenia.

§ 18. (1) Wysokość pomieszczeń wytwórni pieczywa powinna wynosić conajmniej 3 metry. Izby powinny być tak obszerne, aby na każdego zatrudnio-

nego pracownika przypadało conajmniej 4 metry kwadr. powierzchni.

(2) Stosunek powierzchni świetlnej do powierzchni podłogi powinien wynosić conajmniej 1:10.

(3) Podłogi powinny być z trwałego nieprzepuszczalnego materjału, szczelne i gładkie.

(4) Ściany izb powinny być bielone i opatrzone do wysokości conajmniej 2 metrów jasną lamperją olejną, względnie z materjału, dającego się łatwo myć.

(5) Okna, otwierane w porze letniej, należy zabezpieczać przed owadami gęstemi, trwałemi siatkami.

(6) Natryski z wodą ciepłą powinny być urządzone w każdej wytwórni, zatrudniającej 5 i więcej pracowników.

§ 19. (1) Wytwórnie pieczywa w osiedlach, zaopatrzonych w energję elektryczną, muszą mieć odpowiednie urządzenia mechaniczne do przesiewania mąki, mieszania i zagniatania ciasta.

(2) W osiedlach, liczących powyżej 25.000 mieszkańców, stawianie pieców o bezpośrednim opalaniu na trzonie jest wzbronione.

§ 20. (1) Rozczynianie ciasta i wypiek chleba (bułek) mogą odbywać się w jednem, dostatecznie obszernem, pomieszczeniu, niestykającem się z ubieralnią ani ustępem.

(2) Drewniane dzieże (bajty) do rozczyniania ciasta, stoły, deski i łopaty do pieczywa powinny być sporządzone z drzewa niesmolistego, heblowane, gładkie, bez szczelin i szpar, spajane (nieklejone). Dzieże metalowe powinny być należycie ocynowane. Pobiała wewnętrzna nie może zawierać zanieczyszczeń ponad 1%. W szczególności dzieże (bajty) powinny być tak urządzone, aby wraz z tylną swą deską mogły być odsuwane od ścian. Deski do pieczywa powinny być ustawiane na wzniesieniu, łopaty zaś układane na drągach lub kołkach.

(3) Kotły do grzania wody, używanej do rozczyniania ciasta, powinny być dokładnie ocynowane. Kotły te muszą mieć kran, umieszczony nad urządzeniem do odprowadzania wody do kanału lub do ścieków. Studzienka (lesza) powinna być również połączona z kanałem lub ściekiem.

(4) W pomieszczeniu do rozczyniania ciasta powinna znajdować się skrzynia z przykryciem, przezna- czona na mąkę, oraz skrzynia, wyłożona blachą kową, a przeznaczona na odpadki.

§ 21. (1) Pomieszczenia na skład mąki czywa powinny być suche, widne, nal trzane; skład pieczywa nie może terenie.

(2) Mąkę, cukier oraz i niu workowem należy ur blowanych legarach kach z drzewa ni

(3) Zabra układania

§

san

być: umywalnia z bieżącą wodą, czystemi ręcznikami i mydłem, szafa do ubrań pracowników i oddzielna szafa do fartuchów, czapek, pantofli oraz ławki lub krzesła.

§ 23. Lokal wytwórni pieczywa nie może łączyć się bezpośrednio z mieszkaniem lub służyć za miejsce zamieszkania, wypoczynku lub noclegu oraz za miejsce sprzedaży pieczywa.

§24. Zabrania się:

1) przesiadywać na stołach, sprzętach, przeznaczonych do wyrobu pieczywa, lub na workach z mąką;

2) mieć przy pracy obnażone ciało, prócz ramion;

3) spluwać na podłogę;

4) palić tytoń;

5) chodzić do ustępu w fartuchach piekarnianych;

6) wpuszczać do wytwórni osoby obce w czasie trwania pracy;

7) wpuszczać do wytwórni zwierzęta domowe.

§ 25. (1) Wytwórnie, produkujące wyroby z ciasta, powinny być zaopatrzone w mechaniczne urządzenia do wyrobu tych produktów oraz podlegają przepisom, zawartym w §§ 15, 16, 18, 20, 21, 22 i 24 tego rozporządzenia.

(2) Wytwórnie te powinny się składać conajmniej z 2-ch izb i pomieszczenia na ubieralnię.

§ 26. Wytwórnie wyrobów cukierniczych powinny odpowiadać przepisom dla wytwórni pieczywa, z tem jednakże, że w wytwórniach cukierniczych skład mąki może być łączony ze skład pieczywa w jednem pomieszczeniu, o ile nie mi n w suterenie. Ponadto wytwórnie wyro zych, zatrudniające nie więcej, niż 2 mogą być zwolnione przez wo i- stracji ogólnej od obo nicznych urządzeń i zagniatania cia

§ 27. Ws

wyrobu p

winny

Dz

kierniczych powinny mieć przykrywy, zabezpieczające produkty te od zanieczyszczenia, być utrzymane w czystości i nieużywane do żadnych innych celów.

(2) Zabrania się:

a) przenosić w rękach pieczywo z wozów i koszów do miejsc sprzedaży,

b) stawiać kosze, względnie inne przyrządy z pieczywem lub wyrobami cukierniczemi bezpośrednio na ziemi lub na podłodze.

(3) O ile kosze i inne przyrządy do rozwożenia i roznoszenia pieczywa i wyrobów cukierniczych są umieszczane w szczelnych zamkniętych wozach, np. w specjalnych samochodach, wówczas przepis, dotyczący zaopatrzenia tych koszów i przyrządów w przykrywy nie jest wymagany.

§ 29. (1) Sklepy, w których odbywa się sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych, nie mogą mieścić się w suterenach i powinny być położone w odległości conajmniej 5 metrów od ustępów ogólnych, od obór, stajen, chlewów, śmietników i gnojowisk w nieruchomościach skanalizowanych i w odległości 10 metrów w nieruchomościach nieskanalizowanych.

(2) Ściany tych sklepów powinny być bielone, mieć dwumetrową jasną lamperję olejną lub z materjału, dającego się łatwo myć.

(3) Stoły do sprzedaży, o ile nie mają wierzchów marmurowych lub szklanych, oraz półki na pieczywo lub wyroby cukiernicze, powinny być z drzewa niesmolistego, gładkie, bez szpar i szczelin.

(4) Produkty, umieszczane na stołach, półkach i w oknach wystawowych, powinny być zabezpieczone przed dotykaniem ich rękami kupujących, przed owadami oraz wszelkiemi zanieczyszczeniami (lady oszklone). Wystawianie tych produktów w drzwiach sklepowych jest niedopuszczalne.

(5) Wyroby cukiernicze deserowe, jak torty, ciastka tortowe, kremowe, z owocami i t. p., powinny być umieszczane w gablotkach oszklonych lub pod kloszami na talerzach, podstawach szklanych, porcelanowych (fajansowych), lub metalowych (z metali nieszkodliwych dla zdrowia).

(6) Przy wyrobach cukierniczych powinien być umieszczony na widocznem miejscu wyraźny napis, wskazujący firmę wytwórni i jej adres.

(7) Sklepy, w których sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych stanowi zasadniczą część przedsiębiorstwa, nie mogą sprzedawać takich produktów, których zapach może się udzielić pieczywu oraz wyrobom cukierniczym. Sklepy, w których sprzedaż pieczywa i wyrobów cukierniczych stanowi dodatkową część przedsiębiorstwa, powinny mieć dla pieczywa oddzielne miejsce zdala od innych artykułów żywności.

(8) Do pakowania pieczywa i wyrobów cukierniczych używać należy czystego papieru (torebek). Używanie do tego celu makulatury jest wzbronione.

(9) Postanowienia § 9, § 10 ustęp 1 i 2 i § 27 zdanie pierwsze mają tu odpowiednie zastosowanie.

(10) Osoby, zajęte sprzedażą, powinny nosić białe czyste fartuchy z rękawami, mieć czyste ręce i używać do wydawania wyrobów cukierniczych specjalnych szczypców i łopatek.

§ 30. (1) Sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych na ulicach, straganach, targach i rynkach dopuszczalna jest jedynie przy zastosowaniu specjalnych urządzeń, zabezpieczających te produkty od wszelkich zanieczyszczeń (gablotki, szafki, wózki oszklone). Urządzenia te należy utrzymywać w bezwzględnej czystości; postanowienia § 10 ust. 1 i 2 oraz § 29 ust. 10 mają tu odpowiednie zastosowanie.

(2) Handel domokrążny wyrobami mącznemi jest wzbroniony.

ROZDZIAŁ V.

Postanowienia końcowe.

§ 31. Przepisy niniejszego rozporządzenia, dotyczące poszczególnych miejsc wyrobu i sprzedaży pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych, powinny być wywieszone na widocznem miejscu.

§ 32. Mąka, wyroby z ciasta i wyroby cukiernicze, sprowadzone z zagranicy i przeznaczone do obiegu oraz wywożone zagranicę, powinny co do jakości, opakowania i oznaczenia odpowiadać przepisom niniejszego rozporządzenia.

§ 33. Istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wytwórnie i miejsca sprzedaży mąki i wyrobów mącznych powinny być doprowadzone do stanu, wymaganego niniejszem rozporządzeniem, do dnia 31 grudnia 1930 r., a w stosunku do postanowień § 15 ust. 1 — do dnia 30 czerwca 1931 r. W przeciwnym razie ulegną one zamknięciu.

§ 34. (1) Wytwórnie pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych, istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w pomieszczeniach suterenowych, mogą pozostawać w nich nadal, o ile odpowiadają wszystkim innym przepisom dla tych wytwórni, o czem w każdym poszczególnym przypadku decyduje wojewódzka władza administracji ogólnej.

(2) Władza ta wyznaczać będzie terminy, do jakich wytwórnie pieczywa będą mogły być pozostawione w suterenach; termin ten jednak nie może być dłuższy nad 4 lata, licząc od chwili wejścia w życie rozporządzenia. W przypadku pozostawienia wytwórni w suterenie powinna być urządzona wzorowa wentylacja sztuczna, zastępująca otwieranie okien.

(3) W stosunku do istniejących wytwórni, wojewódzka władza administracji ogólnej uprawniona jest do czynienia ustępstw również co do postanowień, dotyczących łączenia składu mąki i pieczywa w jednem pomieszczeniu oraz ubieralni i natrysków w drugiem pomieszczeniu, pod warunkiem odgrodzenia zupełnego natrysków, oraz co do postanowień, przewidzanych w § 18 ust. 1.

§ 35. W wytwórniach, istniejących w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o terminie wprowadzenia mechanicznych urządzeń, wymienionych w § 19, decyduje w każdym poszczególnym przypadku wojewódzka władza administracji ogólnej w zależności od miejscowych warunków gospodarczych i technicznych; termin ten jednak nie może być przedłużony poza 21 grudnia 1933 r.

§ 36. Winni naruszenia właściwych przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) podlegają karom, przewidzianym w rozdziale III tego rozporządzenia.

§ 37. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 24 listopada 1929 roku.

(2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 26 lutego 1921 r. w przedmiocie urządzenia i utrzymywania piekarń i sklepów z pieczywem oraz wypieku chleba (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 151) oraz z dnia 7 marca 1921 r. w przedmiocie używania domieszek do mąki i chleba (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 167).

Minister Spraw Wewnętrznych: **Sławoj Składkowski.**
Minister Przemysłu i Handlu: **E. Kwiatkowski.**

Podając powyższe rozporządzenie do wiadomości publicznej, Magistrat wzywa interesowanych do ścisłego przestrzegania zawartych w niem przepisów, nadmieniając, iż przeciwko winnym ich naruszenia niezależnie od kar, przewidzianych w rozdziale III rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Nr. 36, poz. 343 Dz. U. R. P. stosowane będzie postępowanie przymusowe na podstawie art. 45 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 36. poz. 342.

Równocześnie Magistrat zawiadamia, iż interesowani, mający obowiązek stosownie do brzmienia § 31 niniejszego rozporządzenia zaopatrzyć się w powyższe przepisy, mogą egzemplarze tegoż nabywać w Komisarjacie targowym Magistratu za zwrotem kosztów odbicia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Dr. Wielgus
Wiceprezydent miasta.

21.

Ogłoszenie Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

z dnia 31 grudnia 1929 r.

w sprawie zatwierdzenia zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Nowym Sączu.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Nowym Sączu wprowadzone zarządzeniem Komisarza wymienionej Kasy z dnia 30 listopada 1929 r., a mianowicie.

1) zmianę § 33 przez dodanie § 33 a w następującem brzmieniu:

§ 33 a.

W razie zarządzonej przez władze sanitarne kontumacji w rodzinie członka Kasy mającej na celu zapobieganie rozszerzaniu się choroby zakaźnej, Kasa Chorych wypłaca członkowi podlegającemu kontumacji zasiłek pieniężny w wysokości ustalonej w § 28 przez czas trwania kontumacji nie dłużej jednak, jak w czasie choroby. Zasiłek w razie kontumacji wypłaca Kasa Chorych na podstawie świadectwa władzy sanitarnej, stwierdzającego istnienie i czas kontumacji. Postanowienie niniejszego paragrafu nie odnosi się do członków Kasy, którzy przez czas kontumacji otrzymują całkowite pobory lub umieszczeni zostali w specjalnie na ten cel przeznaczonych zakładach, w których otrzymują całkowite utrzymanie.

2) zmianę § 61 przez wprowadzenie tabeli składek tygodniowych, półmiesięcznych i miesięcznych dla grup 14 w rozpiętości składek tygodniowych od 0.35—5.68 zł., półmiesięcznych od 0.73—12.19 zł. i miesięcznych od 1.46—24.38 zł.

3) identyczną zmianę § 62 z tem, że rozpiętość składek tygodniowych dla członków wynosi od 0.14 do 2.27 zł., półmiesięcznych od 0.29—9.75 zł., natomiast rozpiętość składek tygodniowych dla pracodawców wynosi od 0.21—3.41 zł., półmiesięcznych od 0.44—7.31 zł., miesięcznie od 0.88—14.63 zł.

4) zmianę § 96 przez dodanie ustępu drugiego następującej treści: „Za dobrowolne ustąpienie z grona Zarządu Kasy uważa się także niejawienie się członka Zarządu Kasy Chorych na trzech z rzędu posiedzeniach Zarządu, bez usprawiedliwienia nieobecności“.

Zmiany powyższe obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Nowym Sączu od dnia 1 stycznia 1930 r.

p. o. Dyrektora: wz. **Grzegorz Chomicki.**

22.

Ogłoszenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Krakowie

z dnia 28 grudnia 1929 r.

w sprawie scalenia gruntów w gminie Ropki.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 833 z r. 1927) oraz § 32 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych i Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 763) Okręgowy Urząd Ziem-

ski w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 9 listopada 1929 r. Nr. R. 1952 postanowił: 1) wdrożyć postępowanie scaleniowe w gminie administracyjnej Ropki, 2) ustalić obszar scalenia na wszystkie grunty położone w gminie kat. Ropki mające być objęte księgą gruntową dla gm. kat. Ropki przy sądzie grodzkim w Gorlicach prowadzoną a obecnie zniszczoną, oraz grunty objęte lwh. 89 ks. tab. przy Sądzie Okręgowym w Jaśle prowadzonej o łącznej powierzchni około 935.35 ha.

Oorzeczenie to uprawomocniło się w dniu 16-go grudnia 1929 r. i ulega wykonaniu.

Prezes: **J. Bulanda.**

23.

Ogłoszenie Powiatowej Kasy Chorych w Myśleniach

z dnia 28 grudnia 1929 r.

o wyniku wyborów do Zarządu Kasy.

Zarząd Powiatowej Kasy Chorych w Myślenicach na podstawie przepisów wyborczych z dnia 24 marca 1926 Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 273, podaje do publicznej wiadomości, że Rada Kasy w dniu 22 grudnia 1929, dokonała następujących wyborów:

Wybrani zostali do Zarządu Kasy:
Z grupy pracodawców:

Z listy Nr. 3 wybrano członkami:

1) Łacek Stanisław, majster szewski w Jordanowie,
2) Freundlich Józef, członek Zwierzchności gminnej w Rabce,
3) Zastępcą członka Pitek Józef, majster kowalski z Makowa.

Z grupy pracujących:

Z listy Nr. 1 wybrano członkami:

1) Marchewczyk Józef, maszynista z firmy Jan Hołuj Myślenice,
2) Kalinowski Marjan, urzędnik Magistratu miasta Myślenice,
3) Gorączko Fryderyk, kierown. składn. koł. roln. Myślenice,
4) Zastępcą Bernecki Józef, szofer Spółki kowalskiej Sułkowice.

Z listy Nr. 2 wybrano członkiem Zarządu:

1) Chudzika Franciszka, policjanta gminnego w Makowie.
2) Zastępcą Ziajkę Juljana, robotnika firmy Tartaki W Makowie.

W przeciągu dwu tygodni od dnia ogłoszenia wyników wyborów, wyborcy mają prawo do wniesienia na ręce Zarządu Kasy protestu przeciw ważnościom wyborów, do Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

Protest ten winien być podpisany własnoręcznie przynajmniej przez trzech członków Rady Kasy, a nieumiejący pisać przez położenie znaku, obok podpisu dokonanego przez osobę zdolną do aktów prawnych.

Dyrektor: **Wątorek.** Prezes: **Ruczyński.**

24.

Ogłoszenie Powiatowej Kasy Chorych w Myślenicach

z dnia 28 grudnia 1929 r.

o wyniku wyborów Komisji Rewizyjnej.

Zarząd Powiatowej Kasy Chorych w Myślenicach na podstawie przepisów wyborczych z dnia 24 marca 1926, Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 273, podaje do publicznej wiadomości, że Rada Kasy w dniu 22 grudnia 1929 dokonała następujących wyborów.

Do Komisji Rewizyjnej:

Z grupy pracodawców wybrani zostali członkami:

1) Syrek Franciszek, majster kuśnierski z Myślenic,
2) Weiss Maurycy, przemysłowiec z Makowa,
3) Zastępca Kukla Józef, burmistrz z Jordanowa.

Z grupy pracujących członkami:

1) Śmietana Jan, urzędnik Wydziału Samorz. z Myślenic,
2) Trzeciak Michał, dyrektor Spółdz. Niwa z Myślenic
3) Feig Maurycy, książkowy firmy Freundlich z Rabki,
4) Marfiak Ferdynand, prof. sem. naucz. z Jordanowa.

Zastępcami:

5) Czuraj Jan, dyrektor cegielni miejskiej z Myślenic,
6) Oświęcimski Jan, kapral polic. miejskiej z Myślenic.

Do Komisji Rozjemczej:

Z grupy pracodawców:

1) Dr. Kazimierz Kwoczyński, adwokat z Myślenic,
2) Kursa Mikołaj, majster krawiecki z Myślenic,
3) Sternberg Izaak, kupiec z Jordanowa.

Zastępcami:

4) Pitala Teodor, majster piekarski z Myślenic,
5) Święch Stanisław, majster szewski z Myślenic.

Z grupy pracujących na członków:

1) Jopek Stanisław, funkcjonarjusz Magistratu z Makowa,
2) Szczybura Ludwik, robotnik z Makowa.

Zastępcami:

3) Lubowiecki Stanisław, funkcjonarjusz Magistratu z Myślenic,
4) Kurdaś Władysław, robotnik z Makowa.

Dyrektor: **Wątorek.** Prezes: **Ruczyński.**

Unieważnienie zagubionych pieczęci.

25.

Krakowski Urząd Wojewódzki.

L: B. 54 różne piecz. 29.

W dniu 11 grudnia 1929 r. w drodze z Krzeszowa do Makowa zgubił Naczelnik gminy Krzeszów pieczęć okrągłą Urzędu gminnego w Krzeszowie średnicy 35 mm. w obwodzie z napisem „Urząd gminy Krzeszów" w środku pieczęci konik na podstawce.

Pieczęć powyższa zostaje z dniem 11 grudnia 1929 — unieważnioną.

Za Wojewodę: **Zaremba.**

Ruch służbowy.

26.

A. W resorcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wojewoda Krakowski dopuścił Władysława Gawełczyka do służby przygotowawczej na stanowiska III kategorji i przydzielił do służby w Starostwie w Pilźnie,

przyjął do służby **Józefa Korpałę** i **Andrzeja Stasieniewicza** w charakterze pracowników kontraktowych XII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim.

Minister Spraw Wewnętrznych zamianował: naczelnika Wydziału w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim **Dra Stanisława Stycznia** naczelnikiem Wydziału w V st. sł.; starostę w VI st. sł. w Wieliczce **Władysława Olszewskiego** radcą wojewódzkim w Urzędzie Wojewódzkim; referendarza w VII st. sł. Starostwa w Nowym Targu **Dra Władysława Wnęka** starostą w Wieliczce; prow. lekarza powiatowego w VII st. sł. w Wieliczce **Dra Feliksa Kanią** lekarzem powiatowym w VII st. sł.

Wojewoda Krakowski zamianował rejestratora w XI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim **Marjana Salawę** sekretarzem w X st. sł.

Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł prow. referendarza w VII st. sł. **Kazimierza Krupę** ze Starostwa w Będzinie do Starostwa w Nowym Targu.

Wojewoda Krakowski przeniósł referendarzy w VIII st. sł. **Romana Hordziejewskiego** z Ropczyc do Brzeska i **Dra Andrzeja Rumińskiego** z Nowego Sącza do Jasła, praktykanta I-szej kategorji w Urzędzie Wojewódzkim **Marjana Kovara** do Nowego Sącza oraz kancelistów w XI st. sł. **Jana Popko** z Mielca do Grybowa i **Marjana Jurę** z Nowego Sącza do Żywca.

Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł pozostających w stanie nieczynnym radców wojewódzkich w VI st. sł. **Włodzimierza Hendricha** i **Adama Ricci'ego** w stan spoczynku.

Wojewoda Krakowski przeniósł asesora w VIII st. sł. w Bochni **Józefa Bierowskiego** w stanu spoczynku,

zwolnił ze służby **Józefa Ożgę** praktykanta II kat. w Starostwie w Żywcu.

B. W resorcie Ministerstwa Skarbu:

Minister Skarbu zamianował:
w Urzędzie celnym w Krakowie:

Stanisława Pomiankowskiego, referendarzem w VII st. sł., **Franciszka Cichrę** — inspektorem celnym w VII st. sł., **Kazimierza Oczkowskiego i Bronisława Chodorskiego** — inspektorami celnymi w VIII st. sł.;

w Urzędzie celnym w Muszynie:
Józefa Gorlacha inspektorem celnym w VII st. sł.;

w Urzędzie celnym w Oświęcimiu:
Jana Chełmeckiego asesorem w VIII st. sł..
Kierownik Dyrekcji Ceł zamianował:

w Urzędzie celnym w Krakowie:

Zygmunta Dąbrowskiego, Mieczysława Abdermana, Zenona Radziszewskiego, Rudolfa Marescha, Edwarda Zelenego, Kazimierza Zarembę — rewidentami celnymi w IX st. sł., **Tadeusza Malinowskiego** — adjunktem celnym w IX st. sł., **Helenę Jamrozównę** — adjunktem kancelaryjnym w X st. sł.;

w Urzędzie celnym w Muszynie: Stefana Znamirowskiego — rewidentem celnym w IX st. sł.

w Urzędzie celnym w Oświęcimiu: Adama Galzińskiego adjunktem celnym w IX st. sł.;

w Urzędzie celnym w Tarnowie: Jana Wałaszka adjunktem celnym w IX st. sł.;

w Urzędzie celnym w Czarnym Dunajcu: Józefa Godka adjunktem celnym w IX st. sł.;

w Urzędzie celnym w Łysej Polanie: Stanisława Samborowskiego adjunktem celnym w IX st. sł.

C. W resorcie Ministerstwa Wyznań Religijnych:

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przeniósł pozostającego w stanie nieczynnym kustosza Muzeum **Dra Marjana Morelowskiego** w stan spoczynku.

D. W resorcie Ministerstwa Robót Publicznych:

Wojewoda Krakowski zamianował urzędników: **Leona Nizińskiego, Wincentego Brzeskiego i Ludwika Wędzichę** urzędnikami IX st. sł. oraz **Marję Kowalównę** urzędnikiem X st. sł. w Dyrekcji Robót Publicznych w Krakowie.

E. W resorcie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

Minister Pracy i Opieki Społecznej zamianował: p. o. inspektora pracy **inż. Emiljana Witoszyńskiego** obwodowym inspektorem pracy w VII st. sł. w Inspektoracie Pracy 40 i 41 obwodu w Tarnowie oraz podinspektora pracy **Kazimierza Korkiewicza** podinspektorem pracy w VII st. sł. w Inspektoracie Pracy 38 obwodu w Krakowie.

F. W resorcie Ministerstwa Poczt i Telegrafów:

Prezes Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie przyjął do służby administracyjnej:

Mgr. praw **Tadeusza Witka** w charakterze praktykanta I kategorji i **Tadeusza Zimnala** w charakterze praktykanta II kategorji, obydwóch w Dyrekcji Poczt i Tel. w Krakowie.

Minister Poczt i Telegrafów zamianował: Franciszka Cyrkowica inspektora w VI st. sł. w Dyrekcji Poczt i Telegr. w Krakowie naczelnikiem Urzędu pocztowego I kl. w Tarnowie 1.

Prezes Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie zamianował: Franciszka Dańca, kontrolera z U. p. w Bochni naczelnikiem Urzędu pocztowego IV kl. w Szczucinie i **Józefę Hermanównę** kontraktowym kierownikiem urzędu pocztowego VI kl. w Borku Fałęckim.

Młodszym technikiem w X st. sł. asystenta w X st. sł. **Jana Saka** z Techn. Zarządu Telegr. i Telef. w Tarnowie;

Asystentami w XI st. sł.: praktykantów w XI st. sł. **Marjana Bielaka** z U. p. w Brzesku z przydzieleniem do U. p. w Mielcu i praktykanta w XII st. sł. **Rudolfa Kastjaka** z U. p. w Jeleśni z przydzieleniem do U. p. Nr. 1 w Zakopanem;

Praktykantami w XI st. sł.: Marję Stachurzankę w U. p. Nr. 2 w Tarnowie, **Augusta Lewkowicza** w U. w Makowie Małop., **Marję Fąfarównę** w U. p. w Bochni;

Praktykantami w XII st. sł.: Aleksandra Popielaka w Urzędzie Radjotelegraficznym w Krakowie, **Danutę Krzanowiczównę,** zastępczą siłę urzędniczą w U. p. Nr. 1 w Krakowie dla Urzędu Telegraficznego w Krakowie, **Zbigniewa Antoszewskiego** w Składzie Materjałów Telegr. w Krakowie;

Praktykantami technicznymi w XII st. sł.: Zenona Szula, Witolda Paluchowskiego, Kazimierza Kołodzieja, Henryka Wojciechowskiego, Franciszka Wichura, Marjana Wocha, Edwarda Wójcika, Teodora Maślankę, Tadeusza Kasperskiego, Józefa Wolfingera, Stanisława Mordzińskiego, Zygmunta Miąska, Stanisława Łukasiewicza — z przydzieleniem wszystkich na dwuletni kurs techniczny w Warszawie;

reaktywowane: Stanisławę Sawczyńską asystenta w XI st. sł. obecnie kontraktowego kierownika U .p. VI kl. w Lanckoronie prowizorycznym kierownikiem w XI st. sł. w dotychczasowem miejscu służb. i **Marję z Karbowskich Żurawską,** b. oficjała poczt. prowizorycznym asystentem w X st. sł. z przydzieleniem do U. p. w Szczakowej.

Prezes Dyrekcji Poczt i Telegrafów przeniósł: starszego asystenta **Marję Mroczkowską** z Jasła do Gorlic.

Asystentów w X st. sł.: Wiktora Skarbka z Gorlic do Krakowa 2, **Helenę Kędzierską** z Ochotnicy do Nowego Sącza 1, **Józefa Wilkosza** z Czermina k. Mielca do Mielca, **Helenę Mazurównę** z Gorlic do Jasła, **Stefana Wnuka** z Trzebini 2 do Zakopanego 1;

Asystentów w XI st. sł.: Mieczysława Cygala z Krynicy Zdroju do Bobowej k. Stróż, **Władysława Klimczaka** z Krakowa 1 do Zakopanego 1, **Alicję Wierzbicką** z Tarnowa 1 do Wojnicza, **Bolesława Ozimka** z Dębicy do Gorlic, **Stanisława Czarneckiego** ze Starego Sącza do Zatora, **Amalję Ossowską** z Rzepiennika Strzyżewskiego do Kęt, **Franciszka Gałasia** ze Suchej k. Żywca do Lublina 2, **Eugenjusza Kowalskiego** z Nowego Targu do Zakopanego 1.

praktykanta w XI st. sł. **Józefa Piegdonia** z Muszyny do Jeleśni;

praktykanta w XII st. sł. **Zbigniewa Pisiewicza** z Bochni do Kocmyrzowa.

Anulował przeniesienie: Zenona Sobola asystenta w X st. sł. z Brzeska do Mielca;

przeniósł w stan spoczynku:

Władysława Dihma, st. kontrolera z U. p. w Wadowicach z dniem 30 listopada 1929, **Józefa Zaleskiego** st. kontrolera z U. p. Nr. 1 w Krakowie z dniem 30 listopada 1929, **Stanisława Drebszaka,** kontrolera z U. p. Nr. 2 w Krakowie z dniem 31 października 1929, **Rudolfinę Poleską,** kontrolera z urzędu Telegraficznego w Krakowie z dniem 31 października 1929, **Helenę Nowakównę,** kontrolera z Urzędu Telegr. w Krakowie z dniem 30 listopada 1929, **Annę Bialikową** st. asystenta z Technicznego Zarządu Telegrafów i Telefonów w Tarnowie z końcem listopada 1929;

zwolnił ze służby z powodu rezygnacji: **Janinę Bilczewską,** prakt. w XI st. sł. z U. p. w Białej i **Ludwika Majosa,** prakt. technicznego w XII st. sł. z Urzędu Telegraficznego w Krakowie.

Dział nieurzędowy.

OGŁOSZENIE.

Radjoklub Krakowski uchwałą Wydziału z dnia 6 lutego 1929 został zlikwidowany. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Likwidacyjne odbyło się dnia 20 grudnia 1929 roku w pierwszym terminie o ogodzinie 18.00, w drugim o 18.30. Obecnych osób 6. Wniosek o likwidację przyjęto jednogłośnie. Majątek Radjoklubu w wartości 15 zł. 45 gr. Walne Zgromadzenie przekazało Miejskiemu Muzeum Przemysłowemu.

KRAKOWSKI RADJOKLUB.
ulica Gołębia 13.

Dr. Doborzyński.
sekretarz.

KONKURS

na posadę lekarza okręgowego w Oświęcimiu, powiat Oświęcim.

Warunki:

1) Dyplom Lekarski, uzyskany na jednym z Uniwersytetów Państwa Polskiego.

2) Prawo wykonywania praktyki lekarskiej,

3) Nieprzekroczony 40 rok życia,

4) Obywatelstwo polskie,

5) Narodowość polska,

6) Krótkie, własnoręcznie napisane, curriculum vitae,

7) Świadectwo moralności,

8) Świadectwo zdrowia, wystawione przez lekarza państwowego.

Kandydaci, którzy wykażą się specjalnemi studjami w położnictwie, będą mieli pierwszeństwo.

Płaca X. st. sł., wraz z ryczałtem na objazdy oraz dobre widoki na praktykę prywatną.

Termin wnoszenia podań do 28 lutego b. r. Posada do objęcia z dniem 1 kwietnia 1930.

Oświęcim, dnia 10 stycznia 1930.

Kierownik Zarządu Powiatowego
Starosta powiatowy
Zarzecki.

Z dniem 1 stycznia 1930, zaprowadzono w urzędzie pocztowym Mszana dolna służbę „C“ w dziale telegraficzno-telefonicznym, tj. służbę całodzienną do godziny 21-szej.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zawiadamia, że w urzędzie pocztowym Ostrożec powiat Dubno i w agencjach pocztowych Kotra, powiat Prużana, Berezne n. Horyniem, powiat Stolin i Laszki k. Baranowicz, powiat Jarosław, Chobrzany powiat Sandomierz, zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną.

Zagubione dokumenty, które unieważnia się, zgłosili:

1) Kiełtyka Antoni, Kochowice p. Katowice, prawo jazdy KR. 4024, wydane przez Okręgową Dyrekcję Robót Publicznych w Krakowie,

2) Wójcik Marcin, Kraków, ul. Królowej Jadwigi 6, dowód tożsamości konia,

3) Żurek Piotr, Karniów, dowód tożsamości konia, Serja B Nr. 216572, wydany przez gminę Karniów p. Kraków,

4) Mikołajski Kornel, Chęciny powiat Kielecki. prawo jazdy Nr. 3542, wydane przez Dyrekcję Robót Publ. w Krakowie,

5) Ciasnocha Jan, st. post. sł. śl. Kraków, Starowiślna 13, legitymację Nr. 312 oraz legitymację znaczka służbowego Nr. 946, wystawionej przez Komendę P. P. w Krakowie,

6) Knapowa Karolina, Kraków, Mazowiecka 31, dowód tożsamości konia, Serja B, Nr. 172387, wydany przez Rejonowy Inspektorat koni w Krakowie,

7) Jakubowski Franciszek, Kraków, Pędzichów 18, wyciąg z karty likwidacyjnej Nr. 2234/II W. P. i dekret emerytalny, wystawiony na jego nazwisko, jako rotmistrza w. s. s.

8) Gogoc Osyf, Kamionna powiat Grybów, dowód tożsamości konia Nr. 97311 wystawiony na nazwisko Andrzej Słota z Wójkowej p. N. Sącz.

9) Domański Franciszek, Frydrychowice Nr. 236 p. Wadowice dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 145875 wydany 7 maja 1928 w Wadowicach.

10) Gruszka Jakób, Bystra, urodz. w r. 1901, dokument Tymczasowego zwolnienia kat. F wydany przez P. K. U. w Białej.

11) Książek Antoni z Trzebionki powiat Chrzanów, ur. w r. 1901, książeczkę wojskową wydaną przez Dowództwo 24 p. p. w Łucku.

12) Iskra Franciszek dowód tożsamości konia Serja D Nr. 149190 wydany przez gminę Mietniów p. Wieliczka.

13) Józef Moździerz, Rzepiennik Strzyżewski, dowód tożsamości konia, Serja D Nr. 44694.

Adres Redakcji i Administracji: „Krakowski Dziennik Wojewódzki" Kraków ulica Basztowa 22, telefon Nr 1141.

Dziennik Wojewódzki wychodzi regularnie 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Cena jednego egzemplarza 1·50 zł. — Przedpłata na rok 1930 wynosi: roczna 16 zł., półroczna 8 zł., kwartalna 4 zł.

Cena ogłoszeń całej strony Dziennika 50 zł., za wiersz szpaltowy 50 gr., drobne ogłoszenia do 10 wierszy jednorazowo 5 zł. wraz z egzemplarzem dowodowym. Należytość za prenumeratę, ogłoszenia i za poszczególne egzemplarze należy przesyłać na rachunek czekowy Pocztowej Kasy Oszczędności w Krakowie. Konto Nr. 409144. Administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Drukarnia Przemysłowa w Krakowie, ul. Zielona 7. pod kier. T. Zakulskiego. — Nr. telefonu 510.